

یادداشت روز
<div><div>احسان صالحی</div><div>info@khorasannews.com</div></div>

در جدال تصویر توانایی و ناتوانی

نگویند نمی‌شود

در عصر پساواقعیت بخش مهمی از ادراک مخاطب از مسائل، ناشی از تصویر آن مسائل در ذهن اوست. این تصویر ممکن است فرسنگ‌ها باواقعیت فاصله داشته باشد اما در نهایت همین تصویر و محاسبات دستکاری شده از واقعیت است که مبنای اقدام قرار می‌گیرد. این مسئله قابل کتمان نیست که ایران هدف یک تنهاجم تبلیغاتی سازمان یافته از سمت دشمنان خود است. برای این جنگ تبلیغاتی می‌توان اضلاع متعددی را برشمرد اما شاید مهم‌ترین ضلع آن، بزرگ‌کنمایی توان حریف و کوچک‌انگاری توان خودی است. این جنگ تبلیغاتی، اصطلاحاً صغیر و کبیر هم‌نمی‌شناسد. خطاست اگر تصور کنیم هدف و نقطه تمرکز آن صرفاً مردم هستند. در برخی مسائل ممکن است نخبگان و مسئولان کشور هدف های جدی‌تری باشند. نخبه و عنصر تاثیر گذار داخلی اگر به این باور برسد که راهی جز تسلیم برای او باقی نمانده است، آثار به مراتب‌ویرانگری ازتصوریک فردعامی به دنبال خواهد داشت. فراتر از آن، اگر یک مسئول نظام جمهوری اسلامی که موظف به نمایندگی و صیانت از منافع ملی است، احساس دست بسته بودن و ناتوانی داشته و سپر انداخته باشد، در واقع منافع ملی را سپر کرده‌و در معرض تهاجم و آسیب قرار داده است.

حال در میدان اقتصاد که تولید رکن و ستون فقرات آن است، رهبر معظم انقلاب در سخنرانی روز گذشته خود با لحنی قاطع به کسانی طعنه زدند که در مقابل الزام دستپایی به رشد اقتصادی ۸ در صد، با یک محاسبه دم‌دستی می‌گویند تحقق این رشد ده ها میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خارجی نیاز دارد و تا این میزان سرمایه‌گذاری انجام نشود، دستیایی به آن، شدنی نیست.

ایشان در مقابل این نگاه، به کارگروه‌هایی اشاره کردند که ظرفیت‌ها و توانایی‌های لازم برای دستیایی به رشد اقتصادی ۸ در صدی را شناسایی کرده‌اندو برای تحقق آن، طرح‌ها و راه‌حل‌هایی در نظر دارند. بعد هم از مسئولان دولتی خواستند که این طرح‌ها را به صورت جدی دنبال کنند و «نگویند نمی‌شود».

متأسفانه در دوره جدید مدیریت کشور، «نمی‌شود» و «نمی‌توانیم» در گفتار مسئولان غلظت زیادی پیدا کرده است. بیان مشکلات و حتی اغراق و بزرگ‌کنمایی آن‌ها شاید در ایام انتخابات، برای کاندیداها آورده‌هایی داشته باشد چرا که تصویری آگاه‌و دارای اشراف از مشکلات از کاندیدا می‌سازد و او با نفس حضور در انتخابات، این پیام را به مردم می‌دهد که منجی و قهرمان حل مشکلات اوست، اما تداوم این تصویر و تکیه بر مشکلات، پس از انتخابات و استقرار در کرسی مسئولیت، اثر معکوس دارد و قاطبه مردم و هوادارانی را که اکنون منتظر اقدام و عمل هستند، ناامید و سرخورده می‌سازد. خطاب روز چهارشنبه رهبر معظم انقلاب با این تعبیر که «نگویند نمی‌شود» و «رشد ۸ در صد را معلق به یک امر نشدنی نکنند»، از دو جنبه تلنگری مهم به شمار می‌رود: ۱) پرهیز از القاء ناتوانی و ضعف ۲) پرهیز از ارائه تصویری منتظر و تک‌گزین‌ه از اداره کشور.

منوط کردن رشد اقتصادی به تأمین ده‌ها میلیارد دلار سرمایه خارجی که وابسته به رفع تحریم‌هاست و تکرار این جمله که با وجود تحریم و در غیاب سرمایه‌گذاری، رشد ۸ در صد قابل تحقق نیست، نتیجه‌ای جز ارائه تصویری معلق

تهران نه، مکران چه؟

در روزهای اخیر، مسئله تغییر پایتخت ایران از تهران به منطقه مکران، به‌ویژه پس از پیشنهادهایی که از سوی برخی مسئولان دولتی مطرح شده، مورد توجه قرار گرفته است. این پیشنهاد با هدف توزیع بهتر جمعیت، کاهش فشار بر منابع طبیعی و زیست‌محیطی تهران و همچنین ایجاد توسعه پایدار در سایر نقاط کشور، به‌ویژه در مناطق کمتر توسعه‌یافته جنوبی، مطرح شده است. با این حال، این ایده به دلیل ابعاد پیچیده اقتصادی، اجتماعی، جغرافیایی و سیاسی آن، با چالش‌های بسیاری روبه‌روست. در این یادداشت، با بررسی دقیق‌تر جوانب مختلف این موضوع، تلاش خواهیم کرد به مسئله تغییر پایتخت از تهران به مکران بپردازیم.

۱. چالش‌های زیرساختی و هزینه‌های بالای انتقال پایتخت: یکی از مهم‌ترین مشکلاتی که در صورت انتقال پایتخت به منطقه مکران بروز خواهد کرد، هزینه‌های بالای این تغییر است. ساخت زیرساخت‌های جدیدی نظیر جاده‌ها، فرودگاه‌ها، خطوط راه‌آهن و ساختمان‌های دولتی در این منطقه نیازمند سرمایه‌گذاری‌های عظیم است. انتقال تمامی ادارات، سازمان‌ها و نیروهای انسانی به مکران، نه‌تنها نیازمند زمان و هزینه‌های کلان است بلکه ممکن است موجب بروز مشکلات اجرایی و لجستیکی زیادی شود که به تعویق افتادن پروژه‌های دیگر کشور را به همراه خواهد داشت.

۲. ناپایداری محیطی و چالش‌های جغرافیایی: منطقه مکران به دلیل موقعیت جغرافیایی خاص خود در نوار ساحلی جنوب ایران، با مشکلات زیادی از نظر شرایط محیطی روبه‌روست. این منطقه از نظر تغییرات اقلیمی، گرما، خشکسالی و توفان‌های دریایی آسیب‌پذیر است. این شرایط محیطی می‌تواند بر عملکرد اداری و روزمره زندگی در پایتخت جدید تأثیر منفی بگذارد. همچنین، مشکلات مربوط به تأمین آب و انرژی در این منطقه نیز چالشی بزرگ خواهد بود که به‌هزینه‌های مضاعفی برای دولت و مردم منجر خواهد شد.

۳. دوری از مرکز و مشکلات حمل‌ونقل: انتقال پایتخت به منطقه مکران به معنای فاصله گرفتن از مرکز کشور است. تهران به‌عنوان پایتخت کنونی، علاوه بر ویژگی‌های تاریخی و فرهنگی، به دلیل موقعیت مرکزی خود در کشور، از نظر ارتباطات جاده‌ای، ریلی و هوایی به تمامی نقاط کشور دسترسی مناسبی دارد. این ویژگی باعث تبادلات اقتصادی و سیاسی ایفا کند. در مقابل، منطقه مکران با فاصله زیاد از مناطق شمالی، غربی و شرقی ایران، مشکلات حمل‌ونقل را تشدید می‌کند و ممکن است ارتباطات میان پایتخت و سایر استان‌ها را با مشکلات بیشتری روبه‌رو کند.

۴. مسائل اجتماعی و فرهنگی: تغییر پایتخت از تهران به مکران، علاوه بر چالش‌های اقتصادی و زیرساختی، مشکلات اجتماعی و فرهنگی نیز به همراه خواهد داشت. بسیاری از کارکنان دولت، کارمندان و مقامات در صورت انتقال پایتخت ممکن است نیاز به جابه‌جایی داشته باشند. این جابه‌جایی‌ها می‌تواند منجر به بروز مشکلات اجتماعی از جمله مهاجرت‌های داخلی، برهم خوردن تعادل جمعیتی و افزایش فشار بر منابع و خدمات عمومی در منطقه مکران شود. همچنین، این تغییر می‌تواند موجب تغییرات فرهنگی و اجتماعی ناپسند در منطقه شود که برای ساکنان محلی نگران‌کننده خواهد بود.

۵. تهدیدات امنیتی و جغرافیای حساس منطقه: موقعیت جغرافیایی منطقه مکران به‌عنوان یک نوار ساحلی نزدیک به کشورهای جنوبی و هم‌مرز با آب‌های خلیج فارس، آن را در معرض تهدیدات امنیتی بیشتری قرار می‌دهد. به‌ویژه با توجه به تنش‌های سیاسی و نظامی در منطقه خلیج فارس، قرار دادن پایتخت در این منطقه ممکن است امنیت ملی کشور را در معرض خطر قرار دهد. علاوه بر این، انتقال پایتخت به چنین منطقه‌ای می‌تواند ایران را از نظر استراتژیک آسیب‌پذیرتر سازد و تهدیدات نظامی بیشتری به همراه داشته باشد.

۶. فشار بر منابع طبیعی و نبود توازن در توسعه: یکی دیگر از دلایل نادرستی پیشنهاد مسعودپزشکیان با صدور حکمی ضمن انتصاب آقای شهرام‌یزدانی به‌سمت مشاور آموزشی رئیس‌جمهور، تصریح کرد: امید است ضمن بهره‌مندی از ظرفیت متخصصان و صاحب‌نظران و با ارائه نظرات مشورتی راهگشا در تحقق اهداف دولت و حل مشکلات کشور در این حوزه ه‌م‌جدانه کوشا باشید.

متن حکم‌رئیس‌جمهور به شرح زیر است:

بسم‌الله الرحمن الرحیم جناب‌آقای شهرام‌یزدانی

نظر به مراتب تعهد، شایستگی و سوابق ارزشمند جناب‌عالی، به‌موجب این حکم به‌سمت مشاور آموزشی رئیس‌جمهور منصوب می‌شوید.

امید است با اتکا بل خداوند متعال و در چارچوب قانون اساسی، اهداف سند چشم‌انداز، سیاست‌های کلی مصوب مقام‌معظم‌رهبری (مدظله‌العالی)، برنامه هفتم پیشرفت و بار عایت منشور اخلاقی کارگزاران دولت چهاردهم، ضمن بهره‌مندی از ظرفیت متخصصان و صاحب‌نظران و با ارائه نظرات مشورتی راهگشا در تحقق اهداف دولت و حل مشکلات کشور در این حوزه ه‌م‌جدانه کوشا باشید.

توفیقات روز افزون جناب‌عالی را در انجام شایسته وظایف محوله از درگاه خداوند سبحان خواستارم.

تازه ترین گزارش مرکز آمار از نرخ تورم نشان داد

تورم دی ماه در فاز صعودی

نشان می دهد نیز دوباره وارد فاز صعودی شد و از ۳۱/۴ در صد در آذرماه به ۳۱/۸ در صد در دی ماه افزایش یافت. در این میان تورم سالانه که نشان دهنده میانگین تغییرات قیمت در ۱۲ ماه گذشته نسبت به ۱۲ ماه قبل از آن است همچنان نزولی است و به ۳۲ در صد در دی ماه رسیده اما روند نزولی آن کند شده است.

به گزارش خراسان، براساس آمار مرکز آمار، بیشترین تورم ماهانه مربوط به کالاها و خدمات متفرقه و پس از آن خوراکی هاست. کمترین میزان تورم ماهانه نیز به آموزش و حمل و نقل بر می گردد. در تورم نقطه به نقطه پس از کالاها و خدمات متفرقه، مسکن بیشترین تورم را داشته و در مقابل ارتباطات کمترین تورم نقطه

یادداشت
<div><div>محمد امین خلیل زاده</div><div>info@khorasannews.com</div></div>

محمد امین خلیل زاده

انتقال پایتخت به مکران، فشار مضاعف بر منابع طبیعی این منطقه است. منطقه مکران به‌عنوان یکی از مناطق کمتر توسعه‌یافته کشور، نیازمند توجه ویژه برای توسعه پایدار و حفظ منابع طبیعی است. اما با انتقال پایتخت به این منطقه، فشار زیادی به منابع آبی، اراضی کشاورزی و زیست‌محیطی وارد می‌شود که می‌تواند به بحران‌های زیست‌محیطی و کمبود منابع در این منطقه منجر شود. از سوی دیگر، این تغییر ممکن است بر روند توسعه سایر مناطق کشور تأثیر منفی بگذارد و باعث توازن ناپایدار در توزیع منابع شود.

۷. احتمال شکست در جذب سرمایه‌گذاری: انتقال پایتخت از تهران به منطقه مکران ممکن است منجر به مشکلاتی در جذب سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی شود. تهران به‌عنوان مرکز اقتصادی و تجاری کشور، کانون اصلی فعالیت‌های اقتصادی است. تغییر پایتخت به منطقه‌ای که از نظر زیرساخت‌ها و نیروی انسانی به‌طور قابل‌توجهی کمتر توسعه‌یافته است، می‌تواند برای سرمایه‌گذاران ریسک‌های زیادی ایجاد کند. همچنین، این تغییر می‌تواند باعث کاهش جذابیت اقتصادی کشور در سطح بین‌المللی شود.

باتوجه به چالش‌های اقتصادی، اجتماعی، محیطی، امنیتی و جغرافیایی که در صورت انتقال پایتخت از تهران به مکران ایجاد خواهد شد، به نظر می‌رسد که این ایده نیاز به بررسی‌های عمیق‌تر و دقیق‌تری دارد. بدیهی است که ایران باید به دنبال راه‌حل‌هایی برای کاهش فشار بر تهران و توزیع متوازن‌تر منابع در سراسر کشور باشد اما تغییر پایتخت به منطقه‌ای که با این همه چالش روبه‌روست، به‌ویژه در شرایط کنونی، به نظر نمی‌رسد که راه‌حل مناسبی برای مشکلات موجود باشد. در نهایت، این تصمیم باید با در نظر گرفتن تمامی ابعاد و جوانب مختلف، از جمله پایدار بودن توسعه، امنیت ملی و توانمندی‌های اقتصادی کشور، اتخاذ شود.

• پنج‌شنبه، ۴ بهمن ۱۴۰۳ • ۲۲ رجب ۱۴۴۴ • شماره ۲۱۶۹۱ • ۲۳ ژانویه ۲۰۲۵

www.khorasannews.com

حرف مردم

۰۵۱۳۷۰۰۹۱۱۱
۲۰۰۰۹۹۹
۰۹۰۳۳۳۷۰۱۰
ستون «حرف مردم» انعکاس دهنده صادق حرف‌های شماست.

■ ما چند بار در باره افزایش قیمت بی رویه محصولات فرهنگی و به‌ویژه کتاب در این ستون نوشته ایم اما کو گوش شنوا؟

■ شهرهای بزرگ کشور یک ظرفیتی دارند برای پذیرش جمعیت. ظرفیت پذیرش جمعیت کلان شهرها نامحدود نیست. آلودگی هوا در کلان شهرها نتیجه مهاجرت های بی‌رویه به کلان شهرهاست که باید محدود شود.

■ تا دیروز کمبود روغن خوراکی از امروز کمبود روغن ماشین هم اضافه شد. یعنی روزی نیست که از خواب بیدار بشیم و سوپور ایز نشیم.

■ این چه عدالتی است که سهام عدالت به عده کثیری که حتی وضعیت مالی خوبی دارند سال هاست تعلق می گیرد؟ ■ لطفا گزارش‌ی در مورد روند اسقاط خودروهای فرسوده تهیه کنید. اگر آلودگی هوا در کلان شهرها معلول تردد خودروهاست پس چرا از چرخه خارج نمی شوند؟

■ با موبایل نمی شود پی دی اف صفحات روزنامه را دانلود کرد. لطفا پیگیری کنید.

■ یعنی هیچ قانونی علیه تردد موتورسیکلت ها در پیاده روها وجود ندارد؟ خانواده ما که قید پیاده رو را زده اند و از حاشیه خیابان تردد می کنند! ■ گران شدن هر روزه ارز و به عبارتی کاهش ارزش پول ملی و به تبع آن کوچک تر شدن مداوم سفره ما قابل تحمل است چون می دانیم که این برنامه ها «صادقانه» است و حاصل تلاش های «جمع نخبگانی» و «نگاه به آینده» و با در نظر داشتن «وفاق ملی».

■ ماموران محترم و زحمت کش شهرداری، لطفا هنگام کارهایی مانند رنگ زدن و... اعلام احتیاط یا خطر را در معرض دید عموم قرار دهید.

■ انتخابات ۶ ماه پیش تمام شده الان فقط باید بگویند انجام دادیم یا در حال انجام هست یا نتوانستیم... چرا اصلا حاتی ها استرس می دهند؟۱۴ اگر بگویند بلند مدت، خوب اشتباهات هم بلند مدت متوجه دولت روحانی خواهد شد...

■ شما کی می خواهید بفهمید آمریکا تا ایران مطیع امرش مثل قبل از انقلاب نشود دست بردار نیست پس راهکار برگشت وجدان و اعتقاد به آخرت کل مردم هست تا امور به مسیر عادی برگردد و غرب وحشی دمنش را بگیرد و فرار کند. ■ لطفا تمام بارانه های انرژی و غذایی و... حذف شود و حداقل دستمزد معادل ماهی ۱۰۰۰ دلار تعیین شود که کمتر از یک سوم استاندارد جهانی آن است مردم خودشان بلدند چگونه دخل و خرچشان را مدیریت کنند.

■ شخص رئیس‌جمهور و معاون اول و وزیر اقتصاد و رئیس بانک مرکزی قیمت همه اقلام را به قیمت جهانی و آن هم با نرخ تسعیر دلار به اندازه سقف قیمت بازار آزاد حساب می‌کنند. وقتی صحبت های مسئولان را می‌شنوم متوجه می‌شوم که خود مسئولان هیچ ارزشی برای ریال قائل نیستند و با ایجاد بیش از ۳۰ درصد نقدینگی در سال به بی‌ارزش کردن پول ملی دامن می‌زنند. متأسفانه هیچ مسئول دولتی در این ۲۰ ساله احساس نمی‌کند که پول ملی امانت است و باید ارزش آن حفظ شود. لذا برای یک بار ریال و پول ملی را حذف و ده هم مبادلات از دلار استفاده کنید و به کارگران و کارمندان هم به دلار حقوق بدهید و بانک‌های ریالی را هم جمع کنید!!! این‌گونه دیگر نه بانک‌ها می‌توانند ناتراز باشند و نه دولت کسری بودجه دارد و نه تورم ایجاد می‌شود. چون دولت باید به اندازه دلارش خرج کند نه به ریالی که هر زمان خواست آن را چاپ کند! پول ملی برای کشوری است که بداند ارزش آن چقدر است نه اینکه پول ملی توسط بالاترین مقامات دولتی عمادانه بی‌ارزش شود!